

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 04-21-38837 פלוני נ' מדינת ישראל

**לפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן
חברת ועדה - גב' מימי גילויץ, חינוך
חברת ועדה - גב' בת שבע זידמן, עו"ס
מזכיר ועדה - מר דרור פרידמן
נציג שב"ס - מר יוסף יעקב גרוס**

המבקש **פלוני**
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד אבו עביד

נגד

המשיבה **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עו"ד אנה שנייד

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 6 שנים בגין 5 עבירות מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה,
- 2 מספר עבירות סיוע לייצור נשק, 5 עבירות מעשה טרור של ניסיון הצתה, 5 עבירות מעשה טרור
- 3 של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה ומעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה וייצור נשק. בהתאם
- 4 לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע, גזר הדין ופסק הדין של בית המשפט העליון,
- 5 האסיר ביצע יחד עם אחרים סדרה של עבירות בטחוניות, אשר כללו יידוי אבנים, זיקוקים
- 6 ובקבוקי תבערה, במסגרת חוליה שפעלה בכפר סילואן שבירושלים. העבירות בוצעו בחודשים
- 7 מאי עד יולי 2017, עת פרש האסיר מהחוליה בשל חילוקי דעות בינו לבין מקים החוליה פרוך
- 8 (להלן: פרוך). בחודש מאי 2017 הצטרף האסיר לחוליה שהקים פרוך. אכן כטענת ב"כ האסיר
- 9 החוליה הוקמה תחילה כדי לערוך פעילויות חברתיות בשכונת סילואן בירושלים, אולם בשלב
- 10 מסוים חברי החוליה סיכמו כי החברה תפעל נגד כוחות הביטחון בדרך של הפרות סדר, יידוי
- 11 אבנים, ירי זיקוקים והשלכת בקבוקי תבערה. כך ובהתאם לכך הכינו חברי החוליה, בהזדמנויות
- 12 שונות, בקבוקי תבערה, הצטיידו ברעלות, אבנים, זיקוקים ויצאו לייזורים אותם לעבר כוחות
- 13 הבטחון או תושבי שכונת סילואן היהודים. החוליה עשתה זאת מתוך רצון לגרום לבהלה ולהפגין
- 14 כוח אל מול כוחות הביטחון, כדי להבריח אותם אל מחוץ לכפר, תוך יצירת סיכון ממשי לפגיעה
- 15 חמורה בגופם. האסיר עצמו קשר במאי 2017 קשר עם אחרים לבצע פיגוע ירי באמצעות נשק.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-04-38837 פלוני נ' מדינת ישראל

- 1 ניסיון זה לא צלח משום שלא גויס סכום הכסף הדרוש לשם רכישתו. במסגרת האירועים בהם
2 נטל האסיר חלק, יידה האסיר יחד עם שותפיו, שהם רעולי פנים, בקבוקי תבערה לעבר גיפ
3 משטירתי שעבר במרחק של כ-50 מטרים מהם, בקבוקי התבערה פגעו בגיפ והתלקחו. באירוע
4 אחר הכין האסיר יחד עם חבריו בקבוקי תבערה, וגם הפעם הגיעו כשפניהם מכוסות בחולצותיהם
5 וכשחלפו לידם שני רכבי משטרה - יידו בקבוקי תבערה לעברם. גם הפעם הבקבוקים התלקחו
6 והתנפצו סמוך לכלי הרכב. מדובר בעבירות חמורות, המלמדות על המסוכנות הנשקפת מהאסיר.
- 7 2. התנהגות האסיר בכלא לא תקינה. לחובת האסיר שתי עבירות משמעת, שעניינן שביתות רעב
8 בחודש ספטמבר 2019, כאשר בגין האירוע הראשון הסתפקו רשויות הכלא בשלילת טובות הנאה
9 שונות, אולם כבר למחרת פצח האסיר בשביתה נוספת ובשל כך נדון ל-7 ימי בידוד. לחובת האסיר
10 26 אירועי משמעת, 25 מתוכם חיפושים וממצאים, אף הם במהלך חודש ספטמבר 2019 והראשון
11 הוא אירוע שביתת הרעב מיום 10.9.19. בנוסף לחובת האסיר מספר חמ"נים שלילים. לא מצאנו
12 להתייחס לחמ"ן הראשון מספטמבר 2017, שכן זה לא הוגש לעיונו. החמ"ן מנובמבר 2018
13 מתייחס לכך שהאסיר אחראי כספים והסתה בבית הסוהר. עיון בחמ"ן מעלה כי מדובר בחמ"ן
14 ארוך, מפורט, מוצלב ומאומת בחלק מחלקיו והוא מבוסס על ממצאים שונים. חמ"ן מספטמבר
15 2019 מתייחס לשביתת הרעב הקבוצתית, שלגביה נתן האסיר את הדין ויש בכך כדי ללמד על
16 מהימנות מידע זה ולבסוף לחובת האסיר חמ"ן מינואר 2020, המתייחס לחומר כתוב מוסלק בעל
17 תוכן מאיים בין אסירים. גם מידע זה הוצלב. בהקשר למידע המודיעיני מקובלת עלינו טענת ב"כ
18 האסיר כי החלק הארי של המשך פעילות האסיר בין כתלי הכלא הסתיים בספטמבר 2019
19 בשביתת הרעב - אולם לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בפעילות של האסיר מתוך הכלא, כשנתיים
20 לאחר שנעצר וכי פעילות זו מלמדת על השתייכות האסיר לקבוצה האידאולוגית ולהחזקה בקו
21 האידאולוגי של החמאס, כפי שטענה ב"כ המשיבה.
- 22 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
23 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. נקבע בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת
24 שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי
25 להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים
26 מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, על סמך נתונים אמפירים ועל כך יש
27 להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו עת"א 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור
28 (31.12.18) (להלן: עניין מנצור) ו-עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח' (27.11.18) (להלן:
29 עניין צופי)]. זאת ועוד, הגם שחוות הדעת מתייחסת לנתונים שנאספו משטחי יהודה ושומרון ללא
30 ירושלים, בית המשפט המחוזי בבאר-שבע קבע בעת"א 30452-01-21 מדינת ישראל נ' דארי

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 04-21-38837 פלוני נ' מדינת ישראל

1 (20.1.21) (להלן: עניין דאדי), כי יש לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם בעניינם של תושבי מזרח
2 ירושלים.

3 4. האסיר היה צעיר בעת ביצוע העבירות המיוחסות לו, כבן 18 וחצי ועזב את החוליה כחודשיים
4 לאחר שהצטרף אליה. צודק ב"כ המבקש כי יש לתת לעובדות אלו משקל. אולם על פי ההלכה
5 הפסוקה, גם כשמדובר בצעיר שזה לו מאסרו הראשון, בגין עבירה שביצע בהיותו קטין, ואין זה
6 המקרה שלפנינו - חומרת העבירה מהווה ראיה לכאורה לסיכון שיש בשחרורו [ראו והשוו רע"ב
7 4612/16 פלוני נ' ועדת השחרורים (25.07.16), עניין צופי ו-עניין מנצור].

8 5. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר רק בהשלכת בקבוקי תבערה מספר
9 פעמים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית. כשמדובר במי שהיה נחוש לפגוע בכוחות
10 הביטחון ובאזרחים יותר מפעם אחת, במסגרת התארגנות של קבוצה וכאשר מדובר במי ששב
11 וביצע את העבירות על רקע אידיאולוגי, כאשר מדובר בבקבוקי תבערה שנזרקו לעבר רכבי
12 משטרה, התנפצו והתלקחו ובנוסף לכל אלו מדובר במי שגם תכנן לרכוש כלי ירי כדי לבצע פיגוע
13 ירי - תכנית שלא יצאה לפועל רק בשל אי גיוס הכסף הדרוש לכך - אזי גם במקרה של השלכת
14 בקבוקי תבערה נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו עניין מנצור].

15 6. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
16 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
17 בעניין זה אין לנו אלא להפנות לקביעות בית המשפט המחוזי בעניין דאדי, המתייחסות לתושב
18 עיסאווייה-

19 "כשמדובר בעבירות שהמניע להן הוא אידיאולוגי, הרי שכל עוד
20 הנסיבות שנגדן כוונו המעשים שהונעו מהמניע האידיאולוגי
21 מתקיימות, הסכנה להישנות מעשים דומים על אותו רקע שרירה
22 וקיימת. במצב דברים זה, אסיר שביצע עבירה ממניע אידיאולוגי צריך
23 לשכנע את הועדה שהוא זנח את התפיסה שהביאה אותו לביצוע
24 המעשים.

25 המציאות בנוגע לסכסוך הישראלי פלסטיני בכלל ובפרט בירושלים
26 וסביבותיה, לא השתנתה, והמתח הנובע מכך בעינו עומד. המשיב תושב
27 עיסאווייה שבמזרח ירושלים, והוא צפוי לשוב לאזור מגוריו לאחר
28 שחרורו מהמאסר. לאותה סביבה, לאותם חברים, ולאותם תנאים
29 שבמסגרתם הוא ביצע את העבירות נגד כוחות הביטחון הישראליים.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-04-38837 פלוני נ' מדינת ישראל

הדאגה שמא הוא ישוב ויבצע עבירות דומות כחלק מההתנגדות לשלטון
הישראלי ולכוחות הביטחון, אינה דאגת שווא".

7. מפי האסיר שמענו ראשית שהאסיר מצטער על מעשיו, אותן עשה לטענתו ללא חשיבה מוקדמת
ובהיותו קטין. האסיר ביקש שתינתן לו הזדמנות להשתחרר, להיות נוכח בחתונה של אחותו,
להתחתן ולעבור הליך שיקום כלשהו, כדוגמת מרכז אלאמל. האסיר ציין כי יודע שעשה טעות
והוא מתחרט עליה וכי מזה כשנתיים לא עשה טעויות. אף אם ניתן לראות בדברים אלו הבנה, ולו
חלקית, של חומרת העבירות, חרטה על המעשים שביצע והתחייבות שלא יחזור על מעשיו - כפי
שנקבע ב-עניין דארי "ההלכה קובעת כי לשם הוכחת שינוי אין די בהצהרות מילוליות של הנוגע
בדבר, אלא יש להציג תמונה משכנעת ונתמכת במעשים של ממש לאורך זמן". עוד נפסק, כי "אין
די באמירה בודדת שנעשית בפני ועדת השחרורים שכנותה ומניעה אינם ברורים וידועים" כדי
ללמד שהאסיר עבר שינוי אידיאולוגי ותפיסת עולמו לא מגלה עוינות או מסוכנות כלפי ביטחון
המדינה [ראו והשוו עניין צופי ו-עניין מנצור]. בעניין זה, בהינתן התנהלות האסיר בכלא, הן מבחינת
עבירות המשמעת, הן מבחינת אירועי המשמעת והן מבחינת החמ"ן, אזי מקובלת עלינו עמדת
ב"כ המשיבה כי הרושם הוא שהאסיר עדיין מחזיק בקו האידיאולוגי שהוביל אותו לביצוע
העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה חד משמעית המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף
3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו - הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום, כ"ג בטבת התשפ"ב, 27 בדצמבר 2021, במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוף

גב' מימי גילוף,
חברת וועדה

גב' בת שבע זידמן

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

זהר דולב להמן

זהר דולב להמן,
שופטת

יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס